

Streda 31. augusta 2016

Text: Iz 12, 1 – 6

1Potom v ten deň povieš: Ďakujem Ti, Hospodine, lebo - hoci si sa hneval na mňa - Tvoj hnev sa odvrátil a potešil si ma. 2Ajhľa, Boh je moja spása, dúfam a nebojím sa, lebo Hospodin je moja sila a moja pieseň. On sa mi stal spasením. 3S radosťou budete čerpať vodu z prameňov spásy. 4V ten deň poviete: Ďakujte Hospodinovi, vzývajte Jeho meno, zvestujte Jeho skutky medzi národmi, pripomínajte, že je vyvýšené Jeho meno. 5Ospevujte Hospodina, lebo slávne veci učinil, nech je to známe na celej zemi. 6Jasaj a plesaj, obyvateľka Siona, lebo je veľký uprostred teba Svätý Izraela!

Piesne: ES č. 339, 341

Zamyslenie nad Božím slovom:

Prorok Izaiáš píše tieto slová v ťažkej dobe rozpínavosti Asýrie, ktorá vtedy ako svetová mocnosť sužovala Izrael i Judsko. On však aj v ťažkých časoch hovorí o budúcej spáse. Tá je nesená prorockými nádejami okolo postavy mesiášskeho kráľa. Jeho postava je prísľubom nového veku Hospodinovho. Slová 12. kapitoly sú ďakovnou piesňou, ktorá nám pripomína pieseň Mojžišovu. Tú spievali Izraelci, ktorí boli účastní Hospodinovej spásy pri prechode Červeným morom. Pre Boží ľud je príznačné, že spieva, keď je svedkom spásonosných Božích činov. Spieva Debora a Bárak po vyslobodení z moci Kenijcov, spievajú izraelské ženy, keď Dávid premôže Goliáša, spievajú navrátilci z Babylona, keď sa vracajú do vlasti po hrôzach zajatia. Tam, naopak, sediac pri riekach babylonských, ľud rozvešal citary na vrby a nemohol spievať piesne sionské. A v dobách dobytia Jeruzalema babylonským kráľom Nebúkadnecarom spieva prorok Jeremiáš svoj žalospev. Izaiášova pieseň je však piesňou ďakovnou. Hospodin sa hneval na svoj ľud, ale odvrátil svoj hnev a potešil svoj ľud. Zaujímavé je, že pieseň je daná ľudu ako vďaka Hospodinovi už vopred: „Potom v ten deň povieš...“ Spása ešte nenastala, situácia sa ešte nezlepšila, ale pieseň vďaka je už vložená ľudu do úst. Tu sa stretávame so zvláštnym prorockým úkazom. Spása nie je len predpovedaná, vyslobodenie nie je len Pánom Bohom zasľúbené, ale priam prorocky ospievané. Ak o spáse vieme, ak s ňou napriek realite, v ktorej ešte sme, počítame, môžeme spievať ako ľudia slobodní a oslobodení od všetkého, čo nás ešte reálne sužuje a zvierá. Možno sme ešte v tomto svete poviazaní a spútaní všelijakým trápením a súžením, predsa však je nám daná do úst pieseň vďaka za budúcu spásu. Spievať navzdory realite sveta sa dá, keď nám je nová pieseň, pieseň Baránkova o Jeho víťazstve, daná do úst samým Kristom. V Ňom vieme a veríme, že naše víťazstvo je už dokonané. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, s pokorou v srdci prichádzame pred trón Tvojej milosti, aby si nás Ty sám naučil to, čo ešte nevieme: spievať tak, aby si v našich piesňach prichádzal k slovu Ty sám. Daj, prosíme, nech naše piesne sú Tvojím hlasom a svedectvom o Tvojej spáse. Nech slovami našich piesní vidíme to, čo ešte vidieť nie je a nech v našich spevoch rezonuje Tvoj Duch, v ktorom sa radujeme, že si zvíťazil a svoje víťazstvo nám z lásky a milosti daroval na veky vekov. Amen.

Mgr. Ján Šípka, zborový farár v CZ ECAV Smrečany (LOS)